

tiverne. Dem fandt det ærede Medlem ikke tilstrækkelige, og det er jo noget, som der naturligvis kan være forskellige Meninger om; jeg har troet, at de vare tilstrækkelige. Det ærede Medlem mener, at det, at nogle tyske Politimænd klage over, at deres Jurisdiktioner blive oversvømmede med Reklamer og Tilbud om at spille paa Præmieobligationer eller Andele i Præmieobligationer eller lignende, ikke var tilstrækkelig Grund til, at vi her skulde røre os, eftersom en saadan Handel i Tyskland var fuldkommen lovlig. Jeg skal dertil sige, at saa vidt min Erindring strækker, drejer det sig ikke om Klager fra tyske Politimestre, men om Klager, som i det væsentlige og vistnok udelukkende hidrøre fra Sverige og Finland, hvor, saa vidt jeg ved, saadan eller i alt Fald lignende Handel som den, der omtales i Lovforslaget, i sig selv er forbudt eller i alt Fald ikke anses for ganske tilfældelig. Naar der nu Gang efter Gang kom saadanne Klager dels fra Politimestre dels fra private Personer over, at de ved i god Tro at følge de Reklamer og Tilbud, der vare komne til dem, og tage enten Sedler i private Lotterier, som udgaa fra Danmark, eller tage Andele i Præmieobligationer, som udgaa fra Danmark, vare blevne bedragne derved, at der var lovet dem langt mere, end de paagældende Forretninger holdt, eller derved, at de havde Vanskelighed ved at faa de Gevinster, der vare tilfaldne dem, har jeg ment, at det var fuldkommen tilstrækkelig Grund til at søge en Forandring; naar noget saadant forekommer i fremmede Lande, med Udgangspunkt herfra. Vi kunne ikke være tjente med, at der i vore Nabolande udbreder sig den Anskuelse, at Danmark er et Land, hvor der kan foretages noget saadant som det, der er tilstrækkeligt karakteriseret i Forslaget. Jeg tror derfor fremdeles, at der er fuldkommen god Grund til at skænke dette Lovforslag en velvillig Overvejelse.

Det ærede Medlem for 1ste Kreds (Brandes) sluttede sig til den første Taler, og han nævnedes det Eksempel, om en dansk Mand, der herfra averterer i svenske Blade med svenske Præmieobligationer, hvilket maaske ikke er forbudt i Sverrig, skulde straffes. Det er et Spørgsmaal, som man nærmere kan undersøge og ogsaa noget, man kan forhandle om. Men jeg mener ganske vist, at en dansk Mand, der foretager noget saadant, for saa vidt det ikke er strafbart i Sverrig, vel ikke skulde straffes, fordi det foregik herfra. Saa talte

det ærede Medlem om, at det vilde være rigtigt at faa Lovens Rammer udvidede og faa hele Lotterispørgsmaalet optaget til en Forhandling, saa at vi kunde faa en ny Lotterilov. Jeg har selvfølgelig ikke det mindste mod en Forhandling med Udvalget og eventuelt senere med det ærede Ting om den Sag. Men dog er jeg ikke saa sikker paa, at det er en Sag, som det er nødvendigt at fremme og endnu mindre, at det er noget, som det er nødvendigt at sætte i Forbindelse med dette lille Lovforslag. Skulde det imidlertid vise sig, at man fra Udvalgets Side ønsker en Forhandling, er jeg fuldkommen rede. Naar det ærede Medlem udtalte sig om den Bevilling, der er given til det saakaldte Landbrugslotteri, og nævnedes, at den stod i Strid med et Lovforslag, som afdøde Justitsminister Nellemann for en 23—24 Aar siden havde forelagt, og med, hvad der den Gang blev vedtaget af Folketinget, skal jeg derom sige, at jeg mener ikke, at der er nogen Nødvendighed for, at Ministeriet i sine Handlinger tager Hensyn til saadanne gamle Forhandlinger, der have fundet Sted om Spørgsmaal, der ere af en ganske upolitisk Natur. Det er maaske en Fejl af mig baade, at jeg indrømmer, og at Forholdet er det, jeg indrømmer, men jeg vil indrømme, at jeg har ikke kendt disse Forhandlinger fra 1883—1884 før i det Øjeblik, det ærede Medlem nævnedes dem. Det har været en Grund, naturligvis en Hovedgrund for mig, til ikke at lægge nogen Vægt paa de Forhandlinger, der da fandt Sted. Men jeg mener dog ikke, at jeg har gjort mig skyldig i nogen Forsømmelse ved ikke at gaa Rigsdagstidenden for alle de forløbne Aar igennem for at undersøge, hvilke Forhandlinger der muligvis have været førte, idet jeg, som sagt, med Hensyn til Spørgsmaal, der ere af ganske upolitisk Natur; paa ingen Maade føler mig bunden ved Forhandlinger, der have fundet Sted paa Rigsdagen for mange Herrens Aar siden. Det ærede Medlem anførte, at et Medlem i det andet Ting havde betegnet det som utilfældelig Humbug, naar det omtalte Lotteri blev kaldt et Landbrugslotteri. Jeg skal dertil sige, hvad jeg for øvrigt ogsaa tror at have sagt i det andet Ting, at naar Tilfældet er det, at Gevinsterne udelukkende vedrøre Landbruget, og at Halvdelen af Overskuddet er bestemt til en Væddeløbsbane, der i den sidste Ende skal og vil komme Landbruget til Gode, og den anden Halvdel af Overskuddet skal anvendes til Landbrugets Formaal, saa tror jeg, at dette Lotteri bærer